

Drumul dorului

Rujoiu Mihai

Bate vântul,macii-s roșii,
Câmpul plin de verde crud,
Drumul dorului se-așterne,
Doar chemarea-ți mai aud.

Flori de soc albe în soare
Le privesc și le admir
Dulcea mea comoară vie
Te descopăr ca pe-un mir.

Ochii tăi printre măceși
Stau de veghe lâng-o stea,
Eu cuprins de-a tale brațe,
M-aș desprinde doar de-aș vrea.

Albăstrele prinse-n horă
Pentru-un cântec dau sărut,
În mijloc de iarbă verde,
Își fac veșnic așternut.

Iar salcâmul se apleacă
Ca un sol la poarta vie,
Noi să rătăcim cu trupul,
Doar o torță să ne știe.

Bate vântul,macii-s roșii,
Dimineața-i verde toată,
Dorul ni l-am împlinit
Mai intens ca niciodată.